

cm mélységben találtuk meg a bolygatatlan altalajt. Árpád-kori árokrendszer és több tárológödör került elő.

7. A templomtól Ny-ra a műemléki védelem alatt álló terület közvetlen közelségében húztunk 2 kutató-árkot, mellyel azt vizsgáltuk, hogy az 1940-es években feltárt romok milyen mértékben és állapotban maradtak meg. Ezen a területen újkori bolygatás figyelhető meg, a középkori, korábban feltárt falak megsemmisültek.

A feltárások során kiderült, hogy a korábban feltárt kőházak csak a templomtól Ny-ra eső részen folytatódtak, de elképzelhetőnek tartjuk, hogy a falu utolsó házait találtuk meg. A többi területen a tatárjárás előtti falu kertrészeinek objektumait figyelhettük meg.

Munkatársak: Németh Katalin, Jóri Tünde, Bernáth István, Merkl Máté technikusok.

TEREI GYÖRGY

76. Budapest, XXII. Növény utca

Kő

2008. május 21. és június 13. között végeztük az M0 autópálya BP-10 jelű lelőhelyének régészeti feltárását. A terület középső részét K-Ny-i irányban átvágta egy szervizút, amely jelenleg aktív kerékpárút. A feltárandó rész középső szakaszán 2,5–3,5 m vastag szemétréteg került elő, amely itt lehetetlenné tette a kutatást. Az úttól D-re eső rész 4 m-rel mélyebben fekszik az út szintjétől. Az egykori árterés területen régészeti lelet vagy objektum nem került elő. Egyedül az úthoz közelebb találtunk szórvány leleteket.

A terület É-i végében volt lehetőség egy nagyobb területet feltárni, ahol több gödör mellett egy megközelítőleg É-D irányú, 40–50 cm mélységű, V-alakú, valamint vele párhuzamosan egy sekélyebb, U-alakú árok került elő. Az előbbi árok betöltésében nagyobb mennyiségű követ figyeltünk meg. Az objektumokból kis számú középkori és újkori leletanyag (kerámia, vas) került elő. Az árkok funkciójának pontos meghatározása problematikus, hiszen a Duna felé nem tudtuk folytatni a feltárást a szemétréteg miatt.

TEREI GYÖRGY

77. Budapest, XXIII. Rétek-dűlő

Ró, Kő

2008. szeptember 8. és október 1. között próba-, majd október 1. és november 21. között megelőző régészeti feltárást végeztünk az autópálya nyomvonalába eső lelőhelyen (27+200–27+950 km-szelvény, Hrsz.: 196294/55–56, 196295/3, 196296/2–4, 196319/2, 196330/5, 9, 196296/2, 4).

A próbafeltárás során a lelőhelynek 770 m hosszú, 130 m széles, a leendő autópályaszakasz tengelyvonala eső részéről szelvények létesítésével igyekeztünk megállapítani régészeti lefedettségét. 50 m-es megszakításokkal összesen 4 (50×10 m-es) és 28 (2×20 m-es) szelvényt húztunk, melynek során két zónában tapasztaltunk régészeti aktivitást.

A 006/1 lelőhely a terület Ny-i szélén húzott 1. szelvény alapján, míg a 006/2 lelőhely az ellentétes, K-i oldalon a 4, 7. szelvény alapján körvonalazódott. A régészetileg érintett két területen a nyomvonal teljes szélességében felületet nyitottunk, a viszonylag elszórtan, ritkásan elhelyezkedő régészeti jelenségek sávját követve. Az ily módon átvizsgált terület a 006/1 lelőhelyen 2000 m², a 006/2 lelőhelyen 12 235 m² volt.

A 006/1 lelőhelyen 4, egymást metsző árkot tapasztaltunk, amelyeknek vonalát követve húztunk egy sávot az I. szelvényt keresztezve, ÉNy-DK-i irányban. Ezt az árkot keresztezte DK-en egy ÉK-DNy-i irányú árok, illetve ÉNy-on két másik, egymással párhuzamos árok, amelyek ÉÉK-DDNy-i irányba futottak. A keletibbi árok legfelső homogén sötétbarna rétegéből egy halomból középkori edénytöredékek kerültek elő.

Nem messze tőle, ugyanettől az ároktól DK-re egy kerek, paticsos betöltésű gödröt találtunk. A lelet-szegénység nem indokolta a további kutatást ezen a területen.

A 006/2 lelőhely több eredményt hozott. A leletanyag alapján a császárkorban használt vízelvezető rendszereket, településre utaló nyomokat, és egy magányos sírt találtunk. A régészeti objektumok többsége kézzel formált házikerámiát és szürke korongolt edénytöredékeket tartalmazott. Megemlítendő egy Kr. u. 2. sz. második feléből származó terra sigillata töredék.

A régészeti jelenségek közötti legnagyobb figyelmet az egymással érintkező dupla (DK-i és ÉNy-i) körárokrendszer kapta, amelyből további, D-i, K-i és Ny-i irányba haladó árok csatlakozott le. Mindkét körárok 20–20 m átmérőjű területet zár be, jelentősebb objektumok nélkül, csekély császárkori leletanyaggal. Kibontásuk során, a körárkokban nagyjából párhuzamosan futó, 2–4, eltérő szélességű és mélységű, többnyire teknős falú és aljú, egymástól alacsony padkával elkülönülő árkokat tártunk fel, amelyek többszöri megújítás nyomait mutatták.

Mindkét körárok K-i végénél kiváló, majd egymással újra összefutó, illetve megszűnő árokreszeket tártunk fel, melyek közül elképzelhető, hogy ÉK-re egy újabb 20 m átmérőjű körárok válhatott ki, amely azonban az engedélyezett nyomvonalunkon kívül esett, ezért feltárása csak részben történhetett meg.

A DK-i körárkon belül, lecsatlakozott árkokat és egy különálló kisebb gödröt figyeltünk meg. Az ÉK-i körárkon és a feltételezett K-i körárkon belül egyáltalán nem találtunk objektumot.

A dupla körároktól DNy-ra egy szélesebb körárok-részt is sikerült megfogni. Ennek DK-i vége azonban nem ért össze, a faltja el-eltűnt, a kör belseje pedig egy árokkal kettéosztott volt. Ennek az osztásnak a Ny-i felén egy leletanyag nélküli, lekerekített négyszög alakú, rézsús oldalfalú, egyenetlen aljú objektumot tártunk fel. Ez a feltételezett körárok egy igen széles, ÉÉNy-DDK irányú természetes árokkal zárult.